

اثنا عشر رسالة

[124] قنازع أو مسألة اكر موى سر را نتراشند وبگذارند دراز شود آنمقدار كه از شحمه گوش بگذارد فرق أو مستحبست و فرق شعر بفتح فاء واسكان راء عبارتست از موى را دو شعبه كردن و هر شعبه را از ديكرى جدا ساختن رسول صلى الله عليه وآله وسلم فرموده من اتخذ فليحس ولايته أو ليحزه واز ابى عبد الله الصادق (ع) مرويست من اتخذ شعر اقليم يفرقه فرقه الله بمنشار من نار شعر سيد المرسلين عليه وآله الصلوة والتسليم بحدى نميرسد كه فرق بايد كرد چه هرگز آنمقدار نمى بود از شحمه اذن مباركش بگذرد صدوق رضوان الله تعالى عليه در فقيه گفته است و كان شعر رسول الله صلى الله عليه وآله و آله و فرقة لم يبلغ الفرق و فره بفتح واو و سكون فا عبارتست از موى سر كه مجتمع باشد تا اذنين و از حد شحمه اذن نگذشته باشد و آنرا جمه نيز كويند بحيم مضومه و ميم مشدده اساس مشهور و مرويست كه امهات سنن حنفيه كه كلمات را در آيه و اذا ابتلى ابراهيم ربه بكلمات آن تفسير کرده اند ده امر است پنج در سر مضمضه و استنشاق و مسواك و فرث شعر و قص شارب و پنج در بدن قص اظافير و حلق موى عانه و ازاله ء شعر ابطين و ختان و استنجا
